

Arfin'e Doğru Sosyalist Bakış

Basında yer alan habere göre [1], Türk Ordusu'nun YPG kontrolündeki Afrin'e gireceği belirtiliyor. Tabii ki bu olay tüm insanları ilgilendiren bir durumdur. Bu durumu iyi tahlil etmek, bu durumun öz ve gerçeğini aramak gerekir.

Gelelim sosyalistlerin nasıl baktığına.

Sosyalistler savaşları **“haklı ve haksız”** diye ayırırlar. Haklı yani bir ulusun ya da halkın sömürgeciliğe, emperyalizme, köleliğe, sınıfsal baskıya karşı savaşımı savunur. Ama emperyalistlerin, işbirlikçilerinin belirli plan dahilinde ki oyunlarını, kapitalist ülkelerin talan ve yağmacı savaşımını haksız kabul ederek desteklemez. Lenin Usta şöyle der:

“Sosyalistler, halklar arasındaki savaşları daima barbarca ve canavarca bulmuşlar ve kötülemişlerdir. Bizim savaşa karşı tutumumuz gene de aslında burjuva pasifistleri ile anarşistlerden farklıdır. Her şeyden önce, biz, bir yanda savaşlar ile öte yanda bir ülke içindeki sınıf savaşımını arasındaki ayrılmaz bağlılığı; sınıflar ortadan kaldırılmadan ve sosyalizm kurulmadan savaşların ortadan kaldırılmasının olanaksızlığını ve iç savaşların, örneğin, ezilen sınıfın ezene, kölenin köle sahiplerine, serflerin toprak beylerine, ücretli işçilerin burjuvaziye karşı verdikleri savaşların haklılığını, ilerici niteliğini ve gerekliliğini tamamen kabul ederiz. Biz marksistler, her savaşın ayrı ayrı, Marx'ın diyalektik materyalizmi görüş açısından, tarihsel bir incelenmesi yapılması gereğini kabul ederiz. Her savaşta kaçınılmaz bir biçimde olagelen dehşete, zulme, sefalet ve işkenceye karşın, tarihte ilerici nitelikte pek çok savaş vardır; bu savaşlar (örneğin mutlakiyet ya da kölelik gibi) çok kötü ve gerici kurumların yıkılmasına ya da (...) Avrupa'da en barbar despotlukların ortadan kalkmasına yardım ederek, insanlığın gelişmesine hizmet etmişlerdir. Bunun için, bugünkü savaşın da tek başına tarihsel özelliklerini incelemek zorunluluğu vardır.” (Sosyalizm ve Savaş, Sol Y., 5.baskı, s.11-12)

Tabii ki bir savaşın özünü ve niteliğini bilmek için ölçütler vardır. Savaşlar diğer ust yapı kurumları gibi ekonomik çıkarlara ve alt yapıya bağlıdır. Bu yüzden savaşların ne nitelikte hangi özde olacağını olguların ve olayların iç çeliskilerini, maddesini inceleyerek görebiliriz.

Eğer ezilen sınıfların ya da ezilen ulusların emperyalizme, köleliği, feodalizme karşı savaşımı varsa bu savaşlar haklı savaşlardır. Ancak “ana yurt, vatan, millet” demagojilerle süslenen işgalci, pazarları ele geçirme niyetli, ulusları sömürgeleştiren savaşlar haksız ve gerici savaşlardır. Lenin:

“Peki, bir savaşın “özünü” nasıl tanımlayabilir, nasıl ortaya koyabiliriz? Savaş siyasetin devamıdır. Öyleyse savaş öncesinde güdülen siyaseti, savaşa yol açan, savaşı ortaya çıkaran siyaseti incelememiz gerekir. Bu siyaset emperyalist bir siyasete, yani mali-sermayenin çıkarlarını güven altına almak, sömürgelerle yabancı ülkeleri soymak, ezmek amacını güdüyorsa, o zaman bu siyasetten doğan savaş emperyalisttir. Eğer güdülen siyaset ulusal kurtuluş siyasetiyse, yani ulusa zulmedilmesine karşı olan yığın hareketinin ifadesiyse, o zaman bu siyasetten doğan savaş, ulusal kurtuluş savaşıdır.” (Lenin, Emperyalist Ekonomizm, Sol Y., 2.baskı, s.29)

Tabii ki burjuva ideologları savaşları haklı bulmak için bir çok ölçüt uydururlar. Mesela: ilk kim saldırdı ise o haklıdır, ya da “bu vatani biz aldık, isyan eden haksızdır” gibi ya da “büyüklük ve küçüklük” gibi şeyler üretmişlerdir. Sosyalistlerin tavırda bu konuda kesindir:

“100 kölesi olan bir köle sahibi, kölelerin daha «adil» bir dağılımı için 200 kölesi olan bir köle sahibine karşı savaşa giriyor. Açıktır ki, bu durumda, «savunma» savaşı ya da «anayurdun savunulması için» savaş deyimlerinin kullanılması, tarihsel bakımdan yanlış, ve uygulamada, halkın, işin inceliğini aramayan ve bilisiz kimselerin, kurnaz köle sahiplerince aldatılması olur. İşte bugünkü emperyalist burjuvazi, köleliği sağlamlaştırmak ve güçlendirmek için köle sahipleri arasındaki savaşı, «ulusal» ideoloji ve «anayurdun savunulması» gibi sözlerle halka yutturmak istemektedir.” (age, s.13)

Bu tür savaşlarda birbirini soymak isyeyen kapitalist ülkeler bir emperyalist savaşımın doğrultusunda hareket etmekte. Haklılık bu iki kapitalist ülkelerden birinde değildir. Haklılık ancak bu zulüm ve gerici kapitalizme karşı Ulusal Kurtuluş-Sosyal Kurtuluş temelinde “işçi sınıfı başta olmak üzere” diyerek durmaktır.

PRATIĞE BAKALIM

Gelelim bize. Türkiye, Suriye meselesine AB-D Emperyalizminin BOP çevresinde yaklaşmaktadır. Bunu söylemleri ve pratikleri ile göstermektedir. Kürsülerde “EY ESAD” diye bağırılmaktadır, parababası efendilerinin direktifleri doğrultusunda.

Türkiye, BOP’un Suriye ve kendisi için belirlenen ayağında rol oynamaktadır ve bu rolü çok önemlidir. AB-D’nin Ortadoğuda ki diğer BOP’ları gerçekleştirmek için önemli üs rolünde olmuş, ülkeyi parçalamak için ABD efendilerinden emirler almıştır. Barzaniyi açıkça desteklediklerini söyleyerek sınıfsal anlamda gerici kimliğini, emperyalist paylaşım savaşın da işbirliğini de göstermiştir.

TÜRK ORDUSU

TSK, hiyerarşik olarak tepe kadrosu bakımından Egemen sınıfların bir kurumudur ve Emperyalizme göbekten bağlı bir kurumdur. Emperyalizm, BOP için iki aktörü yani Türkiye ve PYD'yi birbiriyle çarpıştırması bu oyunların ve gerçeklerin emperyalist ilişkilerden bağımsız olduğunu göstermediği artık kanıtlarla belirlidir.

Gelelim Fırat Kalkanı Operasyonu'na...

Fırat Kalkanı nitelik anlamda ne kazandırdı? PYD hala var ve yolu tam kesilmedi. Amerika desteği devam ediyor. VP gibi sosyal-şovenlerin TSK ilahlaştırması bilimsel ve sınıfsal perspektif olarak hiç bir değeri yoktur. Türkiye, Ortadoğu'da siyasi, ekonomik, sosyal, askeri olarak göbekten bağımlı emperyalizmle beraber hareket etmektedir. Amerikan emperyalizminin direktifleri sonucu oraya düzenlenen hareketti. Nurullah Ankut Hocanın bu konuda bir çok yazısı var, detaylı olarak incelenebilir.

SAHTE VP'NİN "ANTI EMPERYALİST" VURGUSU

VP anti-emperyalizmden bahsediyor, ne anti-emperyalizmi? Sosyal-şovenler, kavramları duygusal ve soyut anlamı ile kullanıp nesnel gerçeklikle ufak bir bağlantı kurmadan yazıyorlar.

Emperyalizmle içli dışlı, Emperyalizmin siyasi-askeri alanında kukla olmuş bir ülkeden anti-emperyalistlik beklemek sosyal-şovenizmin dibidir.

Neden mi? Çünkü Emperyalizmin tekellerine karşı savaşmazsan, emperyalizmin bölge de ki çıkarlarını bozmaz ve BOP denilen haritayı uygulamaya yönelik HAREKET edersen bu anti-emperyalizm olamaz.

Anti-emperyalizm: Yerli Finans-Kapitalin ordusunun taktiksel ve stratejik hamleleri ile olamaz.

Mesela Amerika PKK'nin kuruluşundan beri Türk ordusuna gerekli desteği vermişti. Çünkü Gerilla hareketleri Kontrgerillanın aktifleşmesine neden oluyordu. Kontrgerillada bildiğiniz gibi ABD menşelidir.

Yıllardan beri ABD'nin köpekliğini yapmış ordunun anti-emperyalist tavır beklemek realizmden uzak, sınıfsal gerçekliği görmemektir.

Emperyalizm bölgede çıkarları gereği zamanı gelir iki kuklasını da savaştırır. Bunun nedeni emperyalizmin kaostan ve halkların birbirine düşürmesinden beslenmesinden kaynaklıdır. Ve TSK, IŞID'i ABD'nim istediği gibi "kara ordusu" gibi bitirmek için görevlendirilmiştir. PYD ile savaştırılarak BOP'un Suriye Ayağını gerçekleştirmek istiyorlar. Kuzeyi önlediler

ama güneyden gitme yolu da var. Tayyip Beyler PYD'ye sallarken, Trump'ın yanına gittikten sonra biraz sus-pus oldu. Çünkü efendisi tarafından azarlandı.

Kısaca Ordu, egemen sınıfların baskı aygıtı, ekonomik çıkarlarını ve efendilerinin emrini yerine getirmek için bir araçtır. Haksızlığa karşı değil, emperyalist paylaşım savaşının parçası olarak savaşmaktadır. Bir olgunun ve olayların arkasında ki mali sermayenin oyunlarını görmemek kör olmaktan başka bir şey değil.

PKK/PYD VE KÜRT SORUNU

İlk önce PKK'nın sosyal temelini anlamak gerekir. Çünkü bu meselede anlamamız için yardımcı olacaktır. PKK, Kürt halkına yıllardır uygulanan ulusal baskının, sömürünün sonucu var olmuştur. Bu yüzden dayandığı sosyo-psikolojik temelde EZİLMİŞ ULUSTUR. Halk durduk yere niye desteklesin? Neden egemen olarak orada barınabilsin?

Kürt halkı dört parçaya bölünmüş vatanları içinde özgür ve kardeşçe yaşamak isterler. O yüzden Kemalist militarizmden beri Kürtler, yanlış başlar önderliğinde bunun için ayaklanmışlardı. Sosyal-şovenistler gibi "ama gerici ve emperyalizmle ilişkili isyanlardı." dememiz gerekirdi. Ama biz tam tersini diyoruz. Çünkü bir isyanın temelini oluşturan olguları bilmek, çelişkileri tanımlamak gerekir. Bu doğrultuda ülkemizde ilk kez "**KÜRT SORUNUNU**" adam gibi tahlil eden: Hikmet Kıvılcımlı'nın Yedek Güç: Ulus (Doğu) kitabı rehber edinmeli. Ondan alıntılarla devam edelim:

"Kemalizm, bize dışlerini gösteren bir gülüşle sorabilir: Ne yapalım?.. İsyancılara karşı başka türlü hareket edilemez. Çeteleri bastırmak zorunluluktur. Yaşın yanında kuru da yanar. Emperyalizmin para ile avladığı Seyitlere ve Şeyhlere meydan bırakaydık, Kürdistan'ı bir İngiliz, Fransız veya İtalyan sömürgesi yaptırardık, daha mı devrimci hareket etmiş olurduk?..."

Zaten Kemalizmin daima söylediği de budur. Fakat biz de kendisine şunları soralım:

Bir yerde geniş halk tabakalarını ayaklandıran isyan sebepsiz olur mu? Doğu İllerindeki isyanların sebebi sırf Ağalığın gerici hamlesi ve yabancı parmağı yüzünden olabilir mi? Eğer ortada ezilen geniş halk tabakaları olmasa, o tabakaların yerinden oynatılmasına imkân var mıdır? Şu halde isyanların böyle devam edegelmesinde kimin rolü esastır? Şeyh Sait İsyanı'na sırf gericiliktir, diyelim; ya son Ağrı Dağı sorunu da öyle midir? vb...

Bu sorulardan sonra, isyanların en büyük sebebinin, Kemalizm olduğu daha etrafiyla anlaşılabilir. Bunu aşağıya bırakalım. Kürdistan'da köylü devriminin elifini bile ağzına almayan, Doğu'da demokratik burjuva devrimini bütün bütüne yasak eden, buna karşılık Kürt Ağalığı ile el ele vererek Kürdistan'ı ekonomik ve siyasi olarak sömürgeleştiren Cumhuriyet Burjuvazisi, elbette Doğu isyanlarındaki yerini, kendisi herkesten daha iyi bilir.

Bu isyanları yapanlar belli olabilir, fakat bu isyanları kışkırtan Kemalizmdir. Çünkü Kemalizmin iktidar olmasından önce, Kürdistan'da böyle kapsamlı isyanlar yoktu. Ve Kemalist sistemin kuruluşundan on yıllık zaman geçtikten sonradır ki, Kürdistan, Doğu'nun Balkanı ve isyan bölgesi, ateş ülkesi haline geldi. İsyanın içyüzü bu olduktan sonra, artık, Te'dip Seferlerinin uygulanması, eşkıya takibi, Birinci Genel Müfettişliğin düzenlenmesi vb... imha şekillerindeki vahşet, zulüm ve canavarlığın anlamı, ancak kapitalist düzenin metotları olarak açıklanabilir.

(...)

"Bununla birlikte biz yine "normal" isyanlar hakkında iki kelime söyleyelim... Her günkü isyan pratiklerini saymayalım.

Cumhuriyet Burjuvazisinin iktidar konumuna eriştiği tarihten beri Doğu İllerinde iki geniş siyasi isyan hareketi oldu. Bütün isyanlar gibi, bu iki isyanın da "motor"u aynı fakir Kürdistan Halkı oldu. Fakat bu motor her iki isyanda da kendi hesabına işlemediği, başkalarının hesabına "işletildiği" için, iki isyanın anlamı ve yönleri, isyanı güden sınıfların durum ve çıkarlarına göre başka başka oldu. Birincisine: "Şeyh Sait", ötekisine: "Ağrı Dağı" İsyanı denildi.

Bütün bu isyanların ortak bir niteliği var: Salgınlıkları... Bir başladılar mı, olağanüstü bir hızla, mevcut yerel devlet cihazlarını panik derecesinde bozgunlara uğrataraktan, çorap sökücü gibi yayımları... Bu nitelik Kürdistan Halkının niteliği; Kürt Köylülüğünün zulüm karşısında patlak vermek için fırsat kollayan ve her gün biraz daha keskinleşen devrimciliğidir. Halkın bu eğilimini Kemalist devlet cihazı o kadar iyi bilir ve bu eğilimin çığ gibi yuvarlanışından o derece yıldırdır ki, isyan hareketi ortalığa yıldırım hızıyla yayılan bir söylenti halinde dolaşırken, bir kasabaya gelen 40 Mavzer ve Beşli ile silâhlı Kürt Çeteci, o kasabada mevcut bütün köyler halkını etrafında toplayabildiği gibi, Mitralyöz ve hatta Topla donatılmış bir tabur askerle, Makineli tüfekli tüm jandarma kuvvetlerini, ufak bir çatışmaya mecal bırakmadan silahlarını atıp kaçmaya mecbur bırakabilir. Kürt İsyanlarında, hiç umulmadık bir hızla, birkaç şehrin bir günde zapt ediliverişi, daima bu isyanda ezilen halkın tepkisindeki özellikle açıklanabilir." (Hikmet Kıvılcımlı, Yedek Güç: Ulus [Doğu], Derleniş Yayınları, s. 158-159-160)

Hemen belirtelim, burada usta Kemalizm'den bahsederken, Türkiye'de İş Bankası kubbesi altında palazlanan Türkiye Finans-Kapital'inden bahsetmekte.

Her ne kadar Kürdistan'da gerici isyanlar olduysa da, onlar sömürüye karşı tepkisini gösterdiği isyanlardı. Çünkü bu isyanlar ezilmiş ulusun halk yığınlarının bağımsızlık için kendi kaderini tayin hakkı için ayaklanmaydı. Bizim bu konuda destekleyeceğimiz "ulusal hareketin" kendisi değil, Kürt Halkıdır. Bu durumda PKK'nın AB-D yörüngesine kadar geçen zamanda şovenist karakteri olsa bile desteklemiştik. Çünkü biz olaylar ve olgulara

bakış açımız PROLETARYANIN çıkarına ve maddecil anlayışladır.

Bu yüzden KÜRT MESELESİ devam ettikçe bunları her zaman göreceğiz. Çünkü sorunun temelini çözmezsen her zaman problem yaratır. Bunu bilen emperyalistler geçmişten beri Kürt halkına karşı burjuva hükümetleri saldırtıyor, istiyor ve alkışlıyor. PKK'nın ulusal hareket karakterini bilerek saldıran Türk şovenizmle değil PROLETARYANIN CEPHESİ ile çözüleceğini tarih kanıtlamaktadır.

Gelelim ikinci noktaya.

AB-D ÇÖZÜMÜ: PKK, 1991'den bu yana yani Sosyalist Kamp'ın yıkıldığı zamandan beri küçük-burjuva sosyalist çizgisi revizyona uğramıştır. Çizgisini ABD'ye kaydırmıştır. Bu yüzden artık çözümde "halklar çıkarını" değil, Emperyalistlerin çıkarı çevresinde çözmeye çalışmaktadır. Bu çözüm BOP denilen ve bir çok ABD yetkilisinde bahsettiği projedir.

PKK o zamandan beri bunun için var olmuştur. Amerika'nın bölgede uşaklığını yapmaktır. Bu yüzden binlerce eşyalarla donatılıyor, sanki ÖZEL HAREKAT kurumu gibi.

Bunun konumuzla alakası şudur: PKK'nın eylemleri Türkiye gibi halkları birbirine kışkırtmasından öteye gitmemektedir. Halklararası kini uyandırmak ve doldurmaktır yaptıkları. Tabii ki bunu öylesine değil EMPERYALİSTLERİN BOP'u için yapmaktadır. Emperyalistler kaos ve katliamı çok sever çünkü onlardan âdeta vampir gibi beslenir. Bu kaos ve katliamlarda iki uydusunu halkların arasını açar ve BAĞIMSIZLIK SAVAŞI düşüncesine kelepçe vurur.

SONUÇ OLARAK

Bu iki ülke BOP'un parçası ve aracıdır. Bu yüzden Emperyalizm bu ülkeleri birbirine kırdırarak şovenizm yaratır. Sosyalistler ise bu temelleri, ilişkileri ve sonuçları görerek iki halkın birbirine karşı savaştırılmasına karşı çıkmalıdır. Afrin Operasyonu gibi Türk burjuva şovenizminin ufak bir Kürt Ulusal Hareketini baltalanma amaçlı hareketlere karşı çıkılmalıdır. Savaşların ve bu operasyonların ne için olduğunu, neden olduğunu özüt kavrayarak, siyaseti bilerek yorumlamalıdır. Ezilen sınıfların ve anti-emperyalist çıkarları için değil tersine egemen sınıfların ve paylaşım savaşları için operasyonlar olduğunu görmeleri gerekir. Ezen ulusun komünistleri olarak bizler kendi devletimizin şovenist ve sömürgeci anlayışına karşı çıkmamız gerekiyor. Bunun için:

Ne yapmalıyız?

İlk önce bunları kavramak:

Anti-şovenist, anti-emperyalist ve anti-feodalist bir PROLETER cephe kurularak bu iki egemen burjuva hareketine karşı olmak ve bölgeden 2. Ulusal Kurtuluş Savaşıyla

EMPERYALİZMİ def etmek gerekir. Türk ve Kürt halklarının Demokratik Halk İktidarını kurmak sorunun temeline karşı çözümdür.

[1] [CNN Türk](#)